

Posudek vedoucí práce

Michaela Sivčáková: *Lusofónia ako minulosť, prítomnosť a budúcnosť*

FF UK, 2020, 81 s.

Diplomová práce Michaely Sivčákové se rodila velmi dlouho. Na počátku stál soupis sekundární literatury a hrubý nástin zkusmo načrtnutého postupu, který se ale postupem času vyvíjel, jak diplomantka načítala další a další odbornou literaturu. Výsledkem je vyzrálá práce, která je fundovaným úvodem do tématu pro kohokoli, kdo se v budoucnu bude o otázku lusofonie zajímat.

Diplomantka si uspořádala zkoumanou látku do čtyř kapitol. V první načrtla základní obrysy portugalských koloniálních dějin, ve druhé se zabývala koloniálními narativy, ve třetí, nejobsáhlejší, sondovala portugalský postkoloniální kontext a teprve z takto důkladného východiska popsala současné otázky, které vyvolává velmi nejednoznačný koncept lusofonie. Ten na první pohled vypadá jako pouhá spřízněnost jazykem, při bližším ohledání však vykazuje pozoruhodné ideologické souvislosti.

Oceňuji, že se Michaela Sivčáková v rozsáhlém tématu neztratila, ale dokázala si látku promyšleně rozvrhnout a měla potřebnou disciplínu, aby ponechala stranou podružnosti a soustředila se na témata podstatná pro svůj výklad. Stejně tak oceňuji skutečnost, že si samostatně osvojila terminologii postkoloniálních studií a uvádí do česko-slovenského kontextu termíny spojené s portugalským sebeuchopením (mýtus o sakrálním dědictví, imperiální mystika, lusotropikalismus). Za hodné ocenění považuji i to, že je schopna samostatně vést výklad, v němž jsou citace použity na podporu vlastních úvah, nikoli jako náhražka argumentace. Diplomantka si rovněž dokázala dobře poradit s odbornou literaturou v angličtině a portugalštině a s interpretacemi vedenými z různých pohledů a různých kulturních a myšlenkových center (Portugalsko, Brazílie, lusofonní Afrika, neportugalské univerzitní bádání).

Práce je i po formální stránce výborně zpracovaná, s minimem jazykových i jiných chyb. Z toho, že Michaela Sivčáková uzavírá své studium takto zdařilou prací, mám radost a navrhuji hodnotit práci jako *výbornou*.

V Taizé, 27. 8. 2020

Mgr. Šárka Grauová, Ph.D.